

at en derfra hentet Frygt for at tilstæde en videre Udgang for Brænderidriften paa Landet ikke kan anses for tilstrækkelig hjemlet; Diet maa i Almindelighed nu antages aabnet for, at en saadan Benyttelse af Materialet, som Smugbrændingen medfører, kun er en Bortøbslen af det, og veldrevne Vandbrænderier ville, om fornødent, end yderligere bestyrke Vandbrugerne heri. At Brændevisnbrændingen overhovedet langt snarere egner sig til at være en Landboindustri end en Kjøbstadindustri, er formentlig tilstrækkelig klart efter Forholdets Natur, væsentligen fordi de Biprodukter, som følge med Bedriften, finde deres rette Anvendelse paa Landet til Gavn for Agerbruget og Kreaturholdet. Havde Brændevisnbrændingen ikke ved tidligere Bestemmelser været indskrænket til Byerne, turde denne Fabrikation i det Hele vistnok ogsaa nu have staaet paa et højere Trin end Tilfældet er.

Uagtet Afgiften er fastsat til en enkelt Størrelse, 96 $\frac{1}{2}$ pr. Td Karrum, og saaledes tilsyneladende rammer alle Brænderier ens, indeholdes der dog i selve denne Ligelighed en ikke ringe Ullighed. Medens der nemlig ved Brænderidriften i Kjøbstaden hovedsagelig lægges Vægt paa selve Brændevisudbyttet, og Værmen af mange kun betragtes som et Biprodukt, der i flere Tilfælde ikke kommer fuldt til Nytte, drives Vandbrænderierne hovedsagelig for Kreaturholdets og Agerbrugets Skyld, og Brændevisen betragtes der mere som et værdifuldt Biprodukt. Eignende er ogsaa Tilfældet ved de Brænderier, hvor der tilvirktes Gjer, idet i disse Gjerudbyttet anses som Hovedsagen. Bessatter man alle disse Brænderier med samme Afgift pr. Td. af Gjeringskarrets Rumindhold uanset det af de forskellige Diemed med Driften fremgaaende forskellige Udbytte af Brændevis, fremkommer saaledes en Ullighed i Bessatningen. En anden Ullighed hidrører fra de forskellige Brænderiers forskellige Indretning og det deraf følgende forskellige Udbytte, de give, navnlig have saaledes de større Brænderier, særlig Dampbrænderierne, en Fordel fremfor de mindre Brænderier. Om nu end Intelligents og Kapital altid i Fabrikbruget maa faa Overvægten, turde det dog formentlig

ikke være paa Statskatterne at saadant bør finde Sted; disse bør derimod være saaledes ordnede, at de ramme Alle ligeligt. Ogsaa efter forskellige Materialer, der anvendes til Udvinning af Brændevis, fremfalder en Ullighed, eftersom det ene Slags Materiale giver et større eller mindre Udbytte end det andet.

Ulligheden kommer i det Hele deraf, at medens det, som man vil ramme ved Bessatningen, er Brændevisstilvirkningen o: den tilvirkede Mængde Brændevis, er det Midde, hvortgjennem man søger at ramme Bessatningsobjektet, kun ufuldkomment til Diemedets Opnaaelse, idet man lægger Skatten paa et Redskab, hvis forskellige Anvendelsesmaade kan betinge et meget forskelligt Udbytte.

Har den nuværende Bessatningsmaade saaledes Mangler i sin Retning, er der desuden forbundet andre Ulemper med den, som have en ikke mindre væsentlig Betydning.

Den lægger nemlig et stort og besværende Baand paa hele Bedriften til Skade for dens frie Udvikling. Idet Skatten hviler paa Gjeringskarret, er den lagt midt ind i Bedriften og paa et af de væsentligste Punkter i samme; den kan derfor ikke undlade at være hindrende for Brændevisbrænderens Frihed i Fabrikationen, og er saameget mere besværende, som Frihed netop paa dette Punkt er af overveienende Betydning. Den medfører Nødvendigheden af mangehaande Bestemmelser om de benyttede Redskabers Art og Størrelse, og af en nøie Efterlevelse af de truene Kontrolforanstaltninger, hvorved den stedse virker som en Hemsko paa Bedriften og den frie og bedst mulige Benyttelse af Materialet. Paa den ene Side udelukker den derhos Anvendelsen af saadant Stof ved Brændevisbrændingen, som vel fuldkommen godt vilde egne sig dertil og hvis Anvendelse vilde komme Landbruget tilgode, men som ikke giver et saa stort Udbytte, at dette staaer i Forhold til Afgiften. Paa den anden Side frister den Brændevisbrænderen til, for at spare Afgiften, at indmæske hver Gang en større Mængde Materiale end en hensigtsmæssig Drift tilligger. Og da en tyk Indmæskning afgjæver ufuldkomment og derfor giver et forholdsvis